

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

[ΛΕΥΚΗ ΣΕΛΙΔΑ]

Τὴν 3ην Φεβρουαρίου 1957 πρωτοβουλία τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ἐτε-
λέσθη ἐν τῷ Πανεπιστημιακῷ Ναῷ τῆς Καπνικαρέας ἀρχιερατικὸν μνημό-
συνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πρὸ ἔτους ἐκλιπόντος καθηγητοῦ τῆς
Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος Νικολάου Βλάχου. Κατ' αὐτὸ ὁ Κοσμήτωρ
τῆς Σχολῆς καὶ καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας κ. Διονύσιος Ζακυθη-
νὸς εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τελεῖ ἐτήσιον μνη-
μόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ τῆς Ἱστο-
ρίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ εὐεργέτου αὐτῆς Νικολάου Βλάχου. Μετὰ
παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους, ἡ μορφή τοῦ προῶτως μεταστάντος συναδέλφου
παραμένει ζωηρὰ μεταξὺ ἡμῶν. Συνάδελφοι καὶ μαθηταὶ μετὰ συγκινήσεως
πάντοτε ἀναπολοῦν τὸν ἑξοχὸν ἄνδρα, πᾶσα δὲ σιγμὴ τῆς ἡμέρας παρέχει
τὰς εὐκαιρίας μνημοσύνου. Διότι ὁ Νικόλαος Βλάχος, ἐκτὸς τῆς εἰλικρινοῦς
πρὸς τὰ πράγματα τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πνεύματος διαθέσεως αὐτοῦ,
ἐκτὸς τοῦ ἐπιβλητικοῦ συγγραφικοῦ ἔργου, ἐκτὸς τῆς σπανίας διδακτικῆς
ικανότητος, εἶχε δημιουργήσει ἐξαίρετον ἠθικὴν προσωπικότητα. Ἀπέραντος
ἦτο ἡ καλωσύνη του, ἀπαράμιλλος ἡ ἀπλότης καὶ ἡ σεμνότης τοῦ βίου, ἡ
εὐθύτης καὶ ἡ εἰλικρίνεια. Ταπεινὸς καὶ ἀπέριττος, εὗρισκε τὴν χαρὰν μεταξὺ
τῶν ταπεινῶν καὶ τῶν ἀδυνάτων. Ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸν πλησίον, ὁ πόνος
διὰ τοὺς πάσχοντας, ἡ ὁργὴ διὰ τοὺς ἀδικουμένους, ἡ πίστις πρὸς τοὺς
φίλους ἦσαν ἐκ τῶν κυρίων ἰδιοτήτων τοῦ χαρακτῆρός του. Διὰ τοῦτο εἰς τὸ
σημερινὸν μνημόσυνον προσήλθομεν, οὐχὶ ἵνα ἐκπληρώσωμεν συναδελφικὸν
καθῆκον, ἀλλ' ἵνα ἱκανοποιήσωμεν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς ψυχῆς.

Ἀγαπητὲ φίλε,

Δύνασαι νὰ ἀπολαύης ἐν εἰρήνῃ τῆς αἰδίου αἰθρίας, ἔνθα οἱ δίκαιοι
ἀναπαύονται. Πᾶν ὅ,τι ἠγάπησας ἐν τῷ προσκαίρῳ τούτῳ καὶ μοχθηρῷ
κόσμῳ τυγχάνει τῆς δεούσης μερίμνης καὶ στοργῆς. Τὰ ταπεινὰ πράγματα,
τὰ ἀντικείμενα καὶ τὰ βιβλία, τὰ ὅποια σὲ εἶδον ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ζῶντα καὶ
μοχθοῦντα, εὗρίσκονται ἤδη εἰς τοὺς πανεπιστημιακοὺς χώρους καὶ ὑπηρε-
τοῦν διδάσκοντας καὶ διδασκομένους. Καὶ οὗτοι καὶ ἐκεῖνοι ἔχουν τὴν ἐντύ-
πωσιν ὅτι ἀδιαλείπτως παρίστασαι καὶ εὐλογεῖς τὰς προσπάθειάς των. Τοῦ
κόπου σου τὸ προῖόν θὰ ἀποδοθῇ μετ' οὐ πολὺ εἰς τὸ θεάρεστον ἔργον, εἰς
τὸ ὁποῖον ἔταξες αὐτό. Τὰ κατάλοιπα τῆς ἐπιστημονικῆς σου ἐργασίας μελε-

τῶνται διὰ τὴν ἐνδεχομένην ἔκδοσιν αὐτῶν. Καὶ ἐκεῖ, μακρὰν, εἰς τὴν γενέ-
τειραν νῆσον, ὅπου ἐξέσπασεν ἐσχάτως καὶ πάλιν ἡ ὁργὴ τῆς Φύσεως, τὰ
ὄρφανὰ μακαρίζουν τὸ ὄνομά σου. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἡμᾶς τοὺς συναδέλφους
σου, τὴν μεγάλην σου οἰκογένειαν, ἔχω ἐντολὴν νὰ σοῦ εἶπω ὅτι ζῆς εἰς τὰς
καρδίας των, διὰ φωτίζεις καὶ ὁδηγεῖς τοὺς πάντας διὰ τοῦ κάλλους τῆς
ἀρετῆς σου καὶ διὰ τοῦ παραδείγματός τῆς εὐγενείας σου. Αἰωνία ἡ μνήμη
σου θὰ εἶναι, Νικόλαε Βλάχε, πεφιλημένε καὶ ἀλησμόνητε συνάδελφε.

Δ. Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ